

NÁHUM

1

2

3

FEJEZET 1

Ninive terhe; az elkosi Náhum látásának könyve.

² Buzgón szerető és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr, és telve haraggal; bosszút áll az Úr az ő ellenségein, és haragot tartó az ő gyűlölői ellen.

³ Hosszútűrő az Úr és nagyhatalmú, és nem hagy büntetlenül. Szélvészben és viharban van az Úrnak útja, és lábainak pora a felhő.

⁴ Megfeddi a tengert és kiapasztja azt, és minden folyamot kiszáraszt. Elfonnyad a Básán és a Kármel, és Libánon virága elfonnyad.

⁵ A hegyek reszketnek előtte, és a halmok szétmállanak. Tekintetétől megrendül a föld, és a világ, és minden, a mi rajta él.

⁶ Ki állhatna meg haragja előtt, és ki birhatná ki búsulásának tüzét? Heve szétfoly, mint a láng, és a kőszálak is szétporlanak tőle.

⁷ Jó az Úr, erősség a szorongatás idején, és ő ismeri a benne bízókat.

⁸ De gáttörő árvízként pusztít annak helyén, és gyűlölőit setétséggel üldözi.

⁹ Mit koholtok az Úr ellen? Elpusztít ő, nem léssen kétszer veszedelem.

¹⁰ Ha annyira összefonódnak is, mint a túskebokrok, és olyan ázottak is, mint az italuk: megemésztetnek, mint a teljesen megszáradt tarló.

¹¹ Belőled származott, a ki gonoszt koholt az Úr ellen, a ki álnokságot tanácsolt.

¹² Így szól az Úr: Ha teljes erőben és sokan vannak is, mégis levágnak és elenyésznek. Megaláztatlak téged, de nem foglak többé megaláztatni.

¹³ Most már leveszem rólad az ő igáját, és bilincseidet leszaggatom.

¹⁴ Felőled pedig azt rendeli az Úr: Nevednek ne támadjon többé magva; isteneid házából kivesztem a faragott és öntött képeket; megásom sírodat, mert becstelen vagy.

¹⁵ Ímé a hegyeken örömhírhozónak lábai! Békességet hirdet. Ünnepeled Júda ünnepeidet, fizess le fogadásaidat; mert nem vonul át rajtad többé a semmirekellő; mindenestől kiirtatott.

FEJEZET 2

Pusztító jön fel ellened; őrizd a várat, nézzed az utat, erősítsd derekadat, keményítsd meg erődet igen.

² Mert helyreállítja az Úr Jákób büszkeségét, mint Izráel büszkeségét; mert rablók rabolták ki őket, csemetéiket pedig kivágták.

³ Vitézeinek pajzsa veres, katonáinak ruházata bíborszínű, hadiszekere aczéltűzben

ragyog fegyverkezése napján, és a dárdákat rengetik.

⁴ Az utcákon robognak a szekerek, összeütköznek a piacokon; tekintetök mint a fáklyák, futkosnak mint a villámok.

⁵ Emlegeti vitézlő hőseit; ingadoznak lépéseikben, sietnek a kőfalra, és felállítatik a védősáncz.

⁶ A folyóvizek kapui megnyílnak, és a palota megrendül.

⁷ De elvégeztetett: felfedik, elvitetik, és szolgálói keseregnek, mint nyögő galambok, mellöket vervén.

⁸ Pedig Ninive olyan, mint a bővizű tó, eleitől fogva: mégis futnak ők. Álljatok meg, álljatok meg! De vissza se tekint senki.

⁹ Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat; száma sincs a rejtett kincseknek, gazdag minden drága edényben.

¹⁰ Feldúlva, széthányva, kifosztatva! Szíve megolvadt, a térdek reszketnek, fájdalom van egész derekában, és mindnyájok arcza elvesztette pirosságát.

¹¹ Hol van az oroszlánok tanyája, és az oroszlán-kölyköknek ama legelője, a hová járt a nőstény- és hímoroszlán, az oroszlán-kölyök, és nem volt a ki elriaszsa?

¹² Az oroszlán torkig valót ragadozott kölykeinek, és fojtogatott nőstényeinek, és megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával.

¹³ Ímé rád török, azt mondja a Seregek Ura, és füstté égetem szekereit. Oroszlán-kölykeidet kard emészti meg, és kiirtom e földről zsákmányodat, és nem hallatszík többé követeidnek szava.

FEJEZET 3

Jaj a vérszopó városnak! Mindenestől hazug és erőszakkal telve, és nem szûnik meg rabolni.

² Ostor-csattogás, kerék-zörgés zaja; dobogó ló, robogó szekér;

³ Törtető lovag, kardok villogása, dárda villanása, sebesült tömegek, holtak sokasága, nincs számok az elesetteknek; megbotlanak hulláikban.

⁴ A szép parázna sok paráznaságáért, a hitetésnek mesternője miatt, a ki népeket ejtett meg paráznaságával, és nemzetségeket bûbájaival:

⁵ Ímé, rád török, azt mondja a Seregek Ura, és orczádra fordítom ruhádnak alját, és népeknek mutatom meg meztelenségedet, és országoknak gyalázatodat.

⁶ Rútságot hányatok rád, és gyalázattal illetlek téged, és olyanná teszek, mint a kit csudálnak.

⁷ És mind, a ki meglát, elmenekül tőled, és ezt mondja: Epusztult Ninive! Ki bánkódik rajta? Hol keressek néked vigasztalókat?

⁸ Avagy jobb vagy-é Nó-Amonnál, a mely a folyamoknál fekszik, vizek veszik körül; a melynek tenger a sáncza, tenger a kőfala?

⁹ Kús volt erőssége meg Égyiptom, és száma sem volt annak. Puth és Libia is segítőid voltak;

¹⁰ De ez is számkivetésbe, fogságba jutott; kisdedeik is falhoz verettek minden utca sarkán; főembereire sorsot vetettek, és nagyjait mind bilincsekbe verték.

¹¹ Te is megrészegedel, elfeledtté leszel; te is keresel majd menedéket a gyűlölködő elől.

¹² Minden erősséged olyan, mint a zsenge gyümölcsű fügefá; ha megráztatnak, az evő szájába hullnak.

13 Ímé, a te néped asszony nép te benned, földednek kapui tárva kitárulnak gyűlölőidnek, tűz emészt meg záraidat!

14 Meríts magadnak ostromhoz való vizet, javítsd erősségeidet; menj be a sárba, taposd az agyagot, javítsd a téglavetőt!

15 Legott tűz emészt meg téged, fegyver irt ki téged, megemészt, mint a szöcske; szaporodjál bár, mint a szöcske, szaporodjál bár mint a sáska!

16 Többen voltak kalmáraid, mint az égnek csillagai: a szöcske csapong és elrepül!

17 Fejedelmeid mint a sáska, vezérid mint a tücsök-raj; hideg időkben gyepűkben tanyáz, napkeletkor pedig elrepül, és a helye sem tudható meg, hol volt.

18 Szunnyadoznak pásztoraid, Assiria királya, feküsznek vitézlő hőseid; néped a hegyeken széledez, és nincsen, a ki összegyűjtse.

19 Nincs enyhítés a te sebedre, gyógyíthatatlan a te nyavalyád. A kik híredet hallják, mind tapsolnak feletted, mert kire nem hatott volna ki a te gonoszságod soha?

For other languages please go to **www.wordproject.org**